

ROMÂNIA
TRIBUNALUL
SECȚIA CIVILĂ

SENTINȚA CIVILĂ NR. 1033/F

Completul compus din:

contencios administrativ și fiscal privind pe reclamanta S. C" I în contradictoriu cu pârâta D.G.F.P. - având ca obiect anulare act administrativ fiscal

La apelul nominal făcut în ședință publică au răspuns părțile, reclamanta reprezentată de consilier juridic , iar pârâta reprezentată de consilier juridic

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către greșier, care învederează faptul că reclamanta a depus la dosar un set de înscrisuri, acte ce au fost comunicate și părții adverse, după care;

Reprezentanții părților, pe rând, arata că nu mai au alte cereri sau excepții de formulat în cauză.

Tribunalul, luând act că nu mai sunt alte cereri sau excepții, constată cercetarea judecătorească terminată, cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Reprezentantul reclamantei, consilier juridic , arată că SC'I a formulat acțiune în contencios administrativ împotriva Deciziei nr. 202/09.10.2007 a D.G.F.P și a Deciziei de impunere nr. , solicitând admiterea și anularea acestor decizii, iar pe cale de consecință, a actului care a stat la baza emiterii acestor acte, respectiv raportul de inspecție fiscală care a fost efectuat la societate, privind rambursarea

^

In motivare, arată că D.G.F.P., atât în raportul de inspecție fiscală cât și ulterior în decizia 202/2007 nu a precizat explicit motivul pentru care nu se încadrează în dispozițiile art. 137(3) lit.c din Codul fiscal. Prin decizia nr.202 se susține că organul constatator a procedat legal, dar nu se spune și „de ce”, astfel au dedus că organul fiscal a apreciat că nu se încadrează pentru că au enunțat, din contractul de finanțare, stipulația conform căreia „la scadență beneficiarul va achita în plus față de valoarea creditelor primite și o dobândă comercială, părțile convenind ca rata dobânzii să fie egală cu cea practică de BCR la creditele pe termen scurt". Din decizia nr. 202, reiese că organul constatator a considerat căaceste dobânzi ar fi fost cheltuieli cu credite și, dacă ar fi fost așa, nu s-ar fi încadrat în. prevederile Codului fiscal, însă exced de la finanțare dobânzile și penalizările.

Situație față de care, consideră că organul fiscal a făcut o aplicare greșită a dispozițiilor art. 137 atunci când a apreciat ca dobânda comercială încasată de SC'În anii 2006 și 2007, conform contractelor de finanțare producție agricolă „nu fac parte din cele enunțate de articolul menționat", în opinia sa, acest text de lege prevede în mod expres că atât dobânzile cât și penalizările de orice fel sau daunele interese, în speță acele sume care nu se includ în prețul vânzării-cumpărării sau în tariful prestări

de servicii, beneficiază de facilitatea de a nu fi incluse în baza de impozitare TVA. Mai arată că, Legiuitorul în întreg capitolul privind TVA, exclude de la impozitare TVA acele sume încasate în plus, care nu reprezintă contravaloarea bunurilor livrate sau a serviciilor prestate, cum sunt dobânzile sau penalizările de orice fel. De asemenea, în contractele de finanțare producție agricolă, menționate de organul fiscal, se stipulează faptul că beneficiarul va achita în plus față de valoarea creditelor primite și dobânda comercială, iar dacă Legiuitorul ar fi înțeles că numai sumele încasate pentru întârziere, cu rol de penalitate, ar fi excluse de la impozitare TVA, atunci nu ar fi avut rost să prevadă separat penalitățile și dobânzile. În conformitate cu dispozițiile art. 137(3) lit.c din Legea nr. 571/2003 actualizată, nu se cuprind în baza de impozitare TVA dobânzile percepute pentru plăți cu întârziere. Or, au făcut dovada că au fost dobânzi și nu credite.

Pentru toate aceste motive, solicită admiterea cererii, anularea actelor menționate și restituirea sumelor încasate.

Reprezentantul D.G.F.P., consilier juridic solicită respingerea acțiunii, ca neîntemeiată și menținerea actelor administrative fiscale contestate, apreciind că, în mod corect, organul fiscal a constatat că aceste dobânzi încasate de societate nu fac parte din cele enunțate de art. 137 al.3 lit.c din Legea nr. 571/2003, actualizată.

Dezbaterile declarandu-se închise, cauza rămâne în pronunțare.

După deliberare.

TRIBUNALUL

Asupra contenciosului administrativ dedus judecății:

în data de 26.10.2007 sub s-a înregistrat acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamanta S.C."În contradictoriu cu pârâta D.G.F.P prin care solicită anularea Deciziei de impunere nr, a raportului de inspecție fiscală parțială nr (acele măsuri și concluzii cuprinse în cap. III. Cu privire la TVA - operațiuni în interiorul țării) și a Deciziei nr.202/09.10.2007 prin care a fost respinsă contestația înregistrată subși obligarea DGFP la restituirea sumelor reținute în baza Deciziei de impunere în motivare arata că prin decizia de impunere nr a Activității de inspecție fiscală din cadrul Direcției Finanțelor Publice.- Administrația financiară pentru contribuabili mijlocii, a fost stabilită suplimentar în sarcina SC I TVA în sumă de lei precum și majorări de întârziere la plata sumei arătate în sumă de lei.

Decizia de impunere a fost emisă ca urmare a Raportului de inspecție fiscală parțială efectuat de Activitatea de inspecție fiscală înregistrat sub care arată că diferența în sumă de lei stabilită la control se datorează următoarelor:

Societatea încheie contracte de finanțare pentru producția agricolă cu diferite persoane juridice și fizice.

Obiectul contractelor îl constituie finanțarea de către SC I în produse și/sau bani a unor cheltuieli de producție ale beneficiarilor în anii 2006 și 2007. La cap. IV din contracte se menționează : „ la scadență beneficiarului va achita în plus față de

valoarea creditelor primite și dobânda comercială. Părțile convin ca rata dobânzii să fie egală cu cea practică de BCR la creditele pe termen scurt.."

De asemenea la cap. VI - Răspunderea contractuală se menționează :

!Se vor percepe penalități de 0,3% pe fiecare zi de întârziere , calculate până la achitarea efectivă indiferent de valoarea lor".

Astfel , pentru perioada octombrie 2006- decembrie 2006 societatea a încasat dobânda în valoare de lei pentru care nu a colectat TVA.

în conformitate cu art.137(3) lit.c din Lg.571/2003, actualizată, nu se cuprind în baza de impozitare TVA;

„dobânzile percepute pentru : plăți cu întârziere, livrări cu plata în rate, operațiuni de leasing".

Având în vedere că dobânzile încasate de societate nu fac parte din cele enunțate de articolul mai sus menționat, la control, pentru această dobândă în sumă de lei, s-a colectat TVA în sumă de lei."

Pentru perioada ianuarie 2007- iunie 2007 societatea a încasat dobânda conform contractelor de finanțare producție agricolă în valoare de lei, pentru care nu s-a colectat TVA. în conformitate cu art.137(3) lit.c din Lg.571/2003 actualizată începând cu 01.01.2007, nu se cuprind în baza de impozitare a TVA: „dobânzile percepute, după data livrării sau prestării pentru plăți cu întârziere".

Având în vedere că dobânzile încasate de societate nu fac parte din cele enunțate de articolul mai sus menționat, la control, pentru această dobândă încasată în sumă de lei,s-a colectat TVA în sumă de lei.

Pentru diferența suplimentară des-au calculat majorări de întârziere în sumă de lei.

Reclamanta susține că organul de control fiscal nu a precizat motivele de fapt și de drept pentru care a apreciat că „dobânzile încasate de societate nu fac parte din cele enunțate de articolul mai sus menționat".

Consideră că organul fiscal a tăcut o aplicare greșită a dispozițiile art.137 (3) lit.c din Lg.571/2003 actualizată(Codul fiscal) atunci când a apreciat ca

dobânda comercială încasată de SC anii 2006 și 2007 conform contractelor de finanțare producție agricolă „, nu fac parte din cele enunțate de articolul mai sus menționat".

Dimpotrivă , art.137 (3) lit.b și c din Codul fiscal prevăd în mod expres că atât dobânzile cât și penalizările de orice fel sau daunele interese, în speță acele sume care nu se includ în prețul vânzării cumpărării sau în tariful prestării de servicii, beneficiază de facilitatea de a nu fi incluse în baza de impozitare TVA.

Este de observat că legiuitorul în întreg capitolul privind TVA exclude de la impozitare TVA acele sume încasate în plus, care nu reprezintă c/val, bunurilor livrate sau a serviciilor prestate, cum sunt dobânzile sau penalizările de orice fel.

In sfârșit, dacă legiuitorul ar fi înțeles că numai sumele încasate pentru întârziere, cu

rol de penalitate, ar fi excluse de la impozitare TVA atunci nu ar fi mai enumerat și dobânzile la art.137 (3) lit.c ca sume care nu se includ în baza de impozitare TVA.

De asemenea, cu privire la înțelesul termenului de dobândă, la art.7 (1) pct.13 din Codul fiscal, dobânda este definită ca „orice sumă ce trebuie plătită sau primită pentru utilizarea banilor, indiferent dacă trebuie plătită sau primită în cadrul unei datorii sau orice vânzare cu plata amânată iar la art.124^A19 se precizează că „penalitățile de întârziere nu vor fi considerate dobânzi”.

Tribunalul, examinând cererea în raport de actele dosarului și disp. legale, ținând cont și de întâmpinarea depusă de pârâtă, constată acțiunea nefondată.

SC contestă măsurile dispuse prin decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată în sumă de lei ce reprezintă TVA și majorări de întârziere TVA, invocând următoarele argumente: organul de control stabilește prin Decizia de impunere la pct. 2.2.1 - Soluționarea decontului de taxa pe valoarea adăugată cu sume negative cu opțiune „pentru perioada octombrie 2006- iunie 2007, taxa pe valoare adăugată respinsă la rambursare în sumă de lei și totodată majorări de întârziere în sumă de lei. Din suma de lei solicitată se respinge la rambursare suma de lei și se compensează prin „Nota privind compensarea obligațiilor fiscale „ suma de lei, restituindu-se astfel cu ordinul de plată nr. suma de lei.

Suma de lei reprezintă TVA aferentă dobânzilor în valoare de lei încasată de societate în baza contractelor de finanțare producție agricolă, pentru care societatea nu colectează TVA.

SC Î consideră că organul fiscal a reținut în mod eronat situația de fapt., rezultată din contractele de finanțare producție agricolă și în consecință a interpretat și aplicat în mod eronat disp. art.137 (3) lit.c din Codul fiscal.

Față de cele prezentate societatea solicită anularea Cap. 2.2.1. din Decizia de impunere nr. pentru suma de reprezentând TVA stabilită suplimentar la inspecția fiscală și a majorărilor de întârziere în sumă de lei, calculate fără suport legal.

Societatea încheie contracte de finanțare pentru producția agricolă cu diferite persoane juridice și fizice. Obiectul contractului îl constituie finanțarea de către SC I în produse sau bani a unor cheltuieli de producție ale beneficiarilor în anii 2006 și 2007.

La cap.IV din contracte se menționează : ! la scadența beneficiarul va achita în plus față de valoarea creditelor primite și o dobânda comercială. Părțile convin ca rata dobânzii să fie egală cu cea practică de BCR la creditele pe termen scurt...”

De asemenea la cap. VI - Răspunderea contractuală - se menționează : „ ...se vor percepe penalități de 0,3%, pe fiecare zi întârziere calculate până la achitarea efectivă, indiferent de valoarea lor.....”

Pentru perioada octombrie 2006- decembrie 2006 societatea a emis facturi reprez, dobânda conform contractelor și a încasat dobânda în valoare de lei, înregistrate în

contul 758 „alte venituri financiare” pentru care nu a colectat TVA. ^

în conformitate cu art.137 al.3 lit.c din Lg.571/2003 actualizat, nu se cuprind în baza de impozitare a TVA dobânzile percepute pentru : plăți cu întârziere, livrări cu plata cu rate, operațiuni de leasing”. Având în vedere că dobânzile facturate și încasate de societate nu fac parte din cele enunțate de articolul mai sus menționat, organul de control a colectat TVA în sumă de lei.

Pentru perioada ianuarie 2007- iunie 2007 societatea a încasat dobânda conform contractelor de finanțare agricolă, fără a emite facturi în valoare de 58.795 lei înregistrate în contul 758 „alte venituri financiare” pentru care nu a colectat TVA în conformitate cu art.137 al.3 lit.c din Lg.571/2003 actualizată începând cu 01.01.2007, nu se cuprind în baza de impozitare a TVA „dobânzile percepute după data livrării sau prestării pentru plăți cu întârziere”. Având în vedere că dobânzile încasate de societate nu fac parte din cele enunțate de articolul mai sus menționat, s-a calculat pentru dobânda încasată în sumă de lei TVA, în sumă de lei.

Pentru diferența suplimentară în sumă de lei s-au calculat majorări în sumă de lei conform art.120 din OG 92/2003 cu modificările și completările ulterioare.

Tribunalul constată că trebuia colectată TVA pentru dobânzile facturate și încasate de societate conform contractelor de finanțare a producției agricole ,deoarece acestea au fost stabilite la scadență, doar după această dată dobânzile percepute sunt scutite de TVA, ceea ce nu e cazul în speță.

De remarcat, mențiunea organului de inspecție fiscală care a descoperit, cu ocazia controlului, că în contractul de finanțare cu SC în care reclamanta figurează ca beneficiar, dobânda a fost taxată, întrucât nu s-a depășit termenul de scadență.

" în consecință, se va respinge, ca nefondată acțiunea în contencios administrativ promovată de reclamantă. Văzând și disp. art.20 Lg.554/2004.

PENTRU ACESTE MOTIVE ÎN NUMELE LEGII HOTĂRĂȘTE:

Respinge, ca nefondată, acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamanta SC I în contradictoriu cu pârâta D.G.F.P.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică,azi 29.11.2007. PREȘEDINTE,

JUDECĂTOR,

RED.S.M. TEHNORED.C.F.

04EX/07.12.2007